Lògica en la Informàtica

Tardor 2022. Teoria classe 2

Lògica en la Informàtica

Temari

- 1. Introducció i motivació
- Definició de Lògica Proposicional (Lprop)
- 3. Deducció en Lògica Proposicional
- 4. Definició de Lògica de Primer Ordre (LPO)
- 5. Deducció en Lògica de Primer Ordre
- 6. Programació Lògica (Prolog)

Lògica en la Informàtica. Introducció i motivació

- Perquè estudiar Logic in Computer Science?
  - Els grecs, els matemàtics, els informàtics
  - Estudi dels Fonaments
  - El llenguatge natural és imprecís, ambiguo
  - Què és una lògica?
    - sintaxis: què és una fórmula F?
    - semàntica:
      - què és una interpretació I?
      - quan una I SATISFÀ una F?I |= F?
  - La "deducció intuitiva" que fem nosaltres ens enganya
  - Aplicacions directes de la lògica en la informàtica

EN QUALSEVOL LÒGICA:

```
○ I és model de F si I satisfà a F (se denota I |= F)
```

```
o F és satisfactible si F té algún model
```

```
    F és insatisfactible
    si F no té model
```

- F és tautologia si tota l és model de F
- G és conseqüència lògica de F
   si tot model de F satisfà G (es denota F |= G)
- $\circ$ F i G són **lògicament equivalents** si F i G tenen els mateixos models (es denota F $\equiv$ G)

Nota: Per definició tenim que $F \equiv G$ ssi F = G i G = F.

• **Sintaxis**: les fórmules és construeixen amb un conjunto P de símbols de predicat: p,q,r,... (o "variables" x1,x2,x3...) i les conectives:

```
& és AND
```

- és NOT
- Exemple de fòrmula F: p & ((q v -r) & ((-p v r) & -q))

Semàntica:

- a) Una interpretació I és una funció I: P --> {0,1}. Ens diu per cada símbol de P si és cert o fals.
- b) Quan una I SATISFÀ una F? I |= F? Quan eval_I(F) = 1. Quan l'avaluació en I de F ens dona 1.
  - eval_I(p) = I(p) si p pertany a P, si p és un símbol de predicat (del conjunt P)
  - $\blacksquare$ eval_I(F) = 1 eval_I(F)
  - $\blacksquare$ eval_I(F & G) = min(eval_I(F), eval_I(G))
  - $\blacksquare$ eval_I(F v G) = max(eval_I(F), eval_I(G))
- Donada una I, per exemple I(p)=1, I(q)=0, I(r)=1, i una F com

quin és el cost de decidir si I és model de F? quant costa calcular eval_I(F)?

Exercicis del capítol 2 dels apunts

5. Siguin F i G dues fórmules qualsevol. És cert que F V G és tautologia si i només si alguna de les dues fórmules F o G ho és?. Demostra fent servir només la definició de la LProp.

Exercicis del capítol 2 dels apunts

5. Siguin F i G dues fórmules qualsevol. És cert que F V G és tautologia si i només si alguna de les dues fórmules F o G ho és?. Demostra fent servir només la definició de la LProp.

No, no és cert. Donarem un **contraexemple** de fórmules F i G per a les quals la propietat és falsa, és a dir, on F v G és tautologia, però ni F ni G són tautologies.

Sigui F la fórmula p, on p és un símbol de predicat. Sigui G la fórmula -p.

Exercicis del capítol 2 dels apunts

5. Siguin F i G dues fórmules qualsevol. És cert que F V G és tautologia si i només si alguna de les dues fórmules F o G ho és?. Demostra fent servir només la definició de la LProp.

a) Tenim que p v -p és tautologia perquè:

```
p v -p és tautologia
                                              per definició de tautologia
                                        ssi
     tota I és model de p v -p
                                             [ per definició de model
                                        ssi
[ per definició de |=
                                       ssi
A I, eval I(pv-p) = 1
                                             [ per definició de eval_l( ... v ... )
                                       ssi
A I, max(eval I(p), eval I(-p)) = 1
                                             [ per definició de eval | ( - ... )
                                        ssi
A I, max(eval \ I(p), 1 - eval \ I(p)) = 1
                                              [donat que eval (p) sempre és 0 o 1,
                                        ssi
                                               i per definició de max:
                                               \max(0, 1-0) = \max(1, 1-1) = 1
                                   = 1 ssi [perquè 1 = 1 és cert
Α I,
     cert
```

Exercicis del capítol 2 dels apunts

- 5. Siguin F i G dues fórmules qualsevol. És cert que F V G és tautologia si i només si alguna de les dues fórmules F o G ho és?. Demostra fent servir només la definició de la LProp.
  - b) Però tenim que ni F ni G són tautologies:

```
F no és tautologia
                                          SSİ
                                                [com F és p
     p no és tautologia
                                                [ per definició de tautologia
                                          SSİ
E I, tq I no és model de p
                                          ssi
                                                [ per definició de model
E \mid no \mid p
                                                [ per definició de |=
                                          ssi
E I, eval I(p) = 0
                                                [ per definició de eval l( p )
                                          SSİ
E I, I(p) = 0
                                          ssi
                                                 cert
```

Exercicis del capítol 2 dels apunts

- 5. Siguin F i G dues fórmules qualsevol. És cert que F V G és tautologia si i només si alguna de les dues fórmules F o G ho és?. Demostra fent servir només la definició de la LProp.
  - b) Però tenim que ni F ni G són tautologies:

```
G no és tautologia
                                                 [com G és -p
                                          SSİ
     -p no és tautologia
                                           ssi
                                                [ per definició de tautologia
E I, tq I no és model de -p
                                                [ per definició de model
                                          ssi
E \mid no \mid | = -p
                                           ssi
                                                [ per definició de |=
E I, eval I(-p) = 0
                                                [ per definició de eval | ( -... )
                                           ssi
E I, 1 - eval I(p) = 0
                                                 [ per definició de eval | l(p)
                                           ssi
E I, 1 - I(p) = 0
                                                 [ per aritmètica
                                           SSİ
E I, I(p) = 1
                                           ssi
                                                  cert
```

Exercicis del capítol 2 dels apunts

7. Siguin F i G dues fórmules qualssevol.

Demostra, fent servir tan sols la definició de la LProp, que F és conseqüència lògica de G, és a dir, G |= F si i només si G ∧ ¬F és insatisfactible.

Exercicis del capítol 2 dels apunts

7. Siguin F i G dues fórmules qualssevol.

Demostra, fent servir tan sols la definició de la LProp, que F és conseqüència lògica de G, és a dir, G = F si i només si $G \land \neg F$ és insatisfactible.

```
F és consegüència lògica de G
                                            ssi [per def. de consegüència lògica ]
tot model de G satisfà F
                                                [ per def. de model
                                            ssi
A I, si I \mid= G, llavors I \mid= F
                                            ssi [pel significat de si... llavors ...
AI, no I = G o bé I = F
                                            ssi [per def. de |=
A I, eval I(G) = 0 o bé eval I(F) = 1
                                            ssi [per aritmètica
A I, eval I(G) = 0 o bé 1-eval I(F) = 0
                                            ssi [per def. de min
A I, min( eval I(G), 1-eval I(F)) = 0
                                            ssi [per def. de eval l( -... )
A I, min( eval I(G), eval I(\neg F)) = 0
                                            ssi
                                                 [ per def. de eval | ( ... & ...)
A I, eval I(G \land \neg F)=0
                                             ssi [per def. de model
G ∧ ¬F no té models
                                              ssi [per def. de insatisfactible
G ∧ ¬F és insatisfactible
```

Exercicis del capítol 2 dels apunts

8. Siguin F i G dues fórmules qualssevol.

Demostra, fent servir tan sols la definició de la LProp, que F és lògicament equivalent a G ssi $(G \land \neg F) \lor (F \land \neg G)$ és insatisfactible ssi F < --> G és tautologia

Exercicis del capítol 2 dels apunts

F és lógicamente equivalente a G.

```
8. Siguin F i G dues fórmules qualssevol.
  Demostra, fent servir tan sols la definició de la LProp, que F és lògicament equivalent a G
     ssi (G \land \neg F) \lor (F \land \neg G) és insatisfactible ssi F < --> G és tautologia
  Fem primer el primer ssi:
(G \land \neg F) \lor (F \land \neg G) és insatisfactible
                                                                                         [ per definició de insatisfactible
AI, no I = (G \land \neg F) \lor (F \land \neg G)
                                                                                         [ per definició de |=
AI, eval I((G \land \neg F) \lor (F \land \neg G)) = 0
                                                                                         [ per definició de eval v
A I, max( eval I(G \land \neg F), eval I(F \land \neg G) ) = 0
                                                                                        [ per definició de eval &
A I, max(min(eval_I(G), eval_I(\neg F)), min(eval_I(F), eval_I(\neg G))) = 0
                                                                                       [ per definició de eval -
A I, max(min(eval_I(G), 1-eval_I(F)), min(eval_I(F), 1-eval_I(G))) = 0
                                                                                       [ per definició de min i max i
                                                                                         perquè eval sempre dona 0 o 1
A I, eval I(F) = eval I(G)
                                                                                       [ perquè eval sempre dona 0 o 1
A I, (eval_I(F) = 1 ssi eval_I(G) = 1)
                                                                                       [ per definició de |=
A I, (I \models F ssi \mid I \models G)
                                                                                       [ per definició de model
A I, (I és model de F ssi I és model de G)
                                                                                       [per definició de equivalència de models ]
F i G tenen els mateixos models
                                                                                       [per definició de equivalència lògica
                                                                                  ssi
```

Exercicis del capítol 2 dels apunts

y seguim igual que en la demostració anterior

8. Siguin F i G dues fórmules qualssevol. Demostra, fent servir tan sols la definició de la LProp, que F és lògicament equivalent a G ssi $(G \land \neg F) \lor (F \land \neg G)$ és insatisfactible ssi F < --> G és tautologia Per al segon ssi: F <--> G és tautologia ssi [per def <--> (F --> G) & (G --> F) és tautologia ssi [per def --> (-F v G) & (-G v F) és tautologia ssi [per def. de tautologia] tota I és model de (-F v G) & (-G v F) ssi [per def. de model $AI, I = (-F \vee G) \& (-G \vee F)$ ssi [per def. de |= AI, eval $I((-F \vee G) \& (-G \vee F)) = 1$ ssi [per def. de eval l(&)] A I, min(eval I(-F v G), eval I(-G v F)) = 1 ssi [per def. de eval I(v)] A I, min(max(eval I(-F), eval I(G)), max(eval I(-G), eval I(F))) = 1 ssi [per def. de eval I(-) A I, min(max(1-eval I(F), eval I(G)), max(1-eval I(G), eval I(F))) = 1 ssi [per definició de min i max, i perquè eval I sempre dona 0 o 1] A I, eval I(F) = eval I(G)

Exercicis del capítol 2 dels apunts

Conseqüència dels exercicis 6,7,8:

En la pràctica ens interessa sempre, esbrinar aquest tipus de propietats:

F és **satisfactible** si F té algun model

F és **insatisfactible** si F no té models

F és **tautología** si tota I és model de F

G és **consequencia lògica** de F satisfà G (es denota F |= G)

F i G són **lògicamente equivalents** si F i G tenen els mateixos models (es denota $F \equiv G$)

Com ho podem fer, si l'única cosa que tenim és un SAT solver?

F és tautologia ssi -F és insatisfactible.

G és conseqüència lògica de F ssi F ∧ ¬G és insatisfactible.

F y G són lògicamente equivalentes ssi (G $\land \neg F$) $\lor$ (F $\land \neg G$) és insatisfactible.

Exercicis del capítol 2 dels apunts

16. Siguin F i G dues fórmules qualsevols.

Si F -> G és satisfactible i F és satisfactible, llavors G és satisfactible? Demostra-ho fent servir tan sols la definició de la LProp.

Farem un intent de demostració:

```
F -> G és satisfactible
                                                ssi [per def. de ->
-F v G és satisfactible
                                                     [ per def. de satisfactible ]
-F v G te algun model
                                                     [ per def. de model
E I, I = -F v G
                                                ssi
                                                     [ per def. de |=
E I, eval I(-F \vee G) = 1
                                                ssi [per def. de eva l(l v ) ]
E I, max( eval I(-F), eval I(G)) = 1
                                                ssi [per def. de eval l( - )
E I, max(1-eval I(F), eval I(G)) = 1
                                                ssi [per def. de max
E I, 1-eval I(F) = 1 o eval I(G) = 1
                                                    [ per aritmètica
                                                SSİ
E I, eval I(F) = 0 o eval I(G) = 1
```

Exercicis del capítol 2 dels apunts

16. Siguin F i G dues fórmules qualsevols.

Si F -> G és satisfactible i F és satisfactible, llavors G és satisfactible? Demostra-ho fent servir tan sols la definició de la LProp.

Farem un intent de demostració:

```
F -> G \text{ \'es satisfactible} \qquad \qquad ssi \quad [per def. de -> ] ... E \mid I, \; max(\; eval\_I(-F), \; \; eval\_I(G) \;) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; max(\; 1-eval\_I(\; F), \; eval\_I(G) \;) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 1 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 1 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 1 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 1 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 1 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 0 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 0 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 0 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 0 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 0 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 0 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 0 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 0 \quad o \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad ssi \quad [per def. \; de \; eval\_I(-) \; ] E \mid I, \; 1-eval\_I(\; F) = 0 \quad o \quad eval\_I(\; F) = 0 \quad v \quad eval\_I(G) = 1 \qquad \qquad sull \; 1-eval\_I(G) 

NO té cap sentit, perquè v és una conectiva que només té sentit dintre de fórmules, y eval I(F) = 0 NO és una fórmula. Aquí estem raonant/explicant en català/castellà.

### Exercicis del capítol 2 dels apunts

16. Siguin F i G dues fórmules qualsevols.

Si F -> G és satisfactible i F és satisfactible, llavors G és satisfactible? Demostra-ho fent servir tan sols la definició de la LProp.

#### Farem un *intent de demostració (cont)*:

```
F és satisfactible ssi [per def. de satisfactible ]
F té algun model ssi [per def. de model ]
E l', l' |= F ssi [per def. de |= ]
E l', eval_l'(F) = 1
```

D'aquest intent de demostració, veiem que si existeix una I que no és model de F i un altre I' que sí és model de F, llavors ja és compleixen les dues condicions de que F -> G és satisfactible i F és satisfactible, i això no implica res sobre la G!

Exercicis del capítol 2 dels apunts

16. Siguin F i G dues fórmules qualsevols.

Si F -> G és satisfactible i F és satisfactible, llavors G és satisfactible? Demostra-ho fent servir tan sols la definició de la LProp.

D'aquest intent de demostració, veiem que si existeix una I que no és model de F i un altre I' que sí és model de F, llavors ja és compleixen les dues condicions de que F -> G és satisfactible i F és satisfactible, i això no implica res sobre la G!

Això ens inspira per a adonar-nos que la propietat és falsa, i per a donar aquest contraexemple:

Sigui F la fórmula p

Sigui G la fórmula p & -p.

Llavors F -> G és satisfactible i F és satisfactible, però G no ho és!

Exercicis del capítol 2 dels apunts

16. Siguin F i G dues fórmules qualsevols.
Si F -> G és satisfactible i F és satisfactible, llavors G és satisfactible?
Demostra-ho fent servir tan sols la definició de la LProp.

```
F -> G és satisfactible
   ssi [per def. de F i G]
p -> (p & -p) és satisfactible
   ssi [per def. de -> ]
-p v (p & -p) és satisfactible
   ssi [per def. de satisfactible]
-p v (p & -p) té algun model
   ssi [per def. de modelo]
E I, I = -p v (p \& -p)
   ssi [per def. de |= ]
E I. eval I(-p \vee (p \& -p)) = 1
   ssi [per def. de eval l(v)]
E I, max(eval I(-p), eval I(p & -p)) = 1
   ssi [per def. de eval l( - )]
E I, max(1-eval\ I(p), eval\ I(p \& -p)) = 1
   ssi [per def. de max]
E I, 1-eval I(p) = 1 o eval I(p \& -p) = 1
  ssi [per aritmètica]
E I, eval I(p) = 0 o eval I(p \& -p) = 1
   ssi [agafem la l tal que I(p) = 0]
cert
```

Exercicis del capítol 2 dels apunts

16. Siguin F i G dues fórmules qualsevols.

Si F -> G és satisfactible i F és satisfactible, llavors G és satisfactible? Demostra-ho fent servir tan sols la definició de la LProp.

```
F és satisfactible ssi [per def. de F]
p és satisfactible ssi [per def. de satisfactible]
p té algun model ssi [per def. de model]
E l', l' |= p ssi [per def. de |= ]
E l', eval_l'(p) = 1 ssi [agafem la l' tal que l'(p) = 1]
cert
```

G és insatisfactible (veure exercici 2).

Exercicis del capítol 2 dels apunts

21. Demostra que l'equivalència lògica és realment una relació d'equivalència.

Una relacion binària R sobre un conjunt S és un subconjunt del producte cartesià S x S. És a dir R ens diu quines parelles estan relacionades, quines parelles (e,e') estan en R (on e i e' són elements de S).

R és **reflexiva** si (e,e) està en R per a tot e de S. R és **simètrica** si (e,e') en R implica (e',e) en R per a tot e,e' de S. R és **transitiva** si (e,e') en R i (e',e") en R implica (e, e") en R per a tot e,e',e" de S. I si R compleix les tres propietats llavors R és una relació d'**equivalència**.

Exercicis del capítol 2 dels apunts

21. Demostra que l'equivalència lògica és realment una relació d'equivalència.

Una relacion binària R sobre un conjunt S és un subconjunt del producte cartesià S x S. És a dir R ens diu quines parelles estan relacionades, quines parelles (e,e') estan en R (on e i e' són elements de S).

Altres notacions:

com un predicat binari:

```
R és reflexiva si R(e,e) per tot e de S.
R és simètrica si R(e,e') implica R(e',e) per tot e,e' de S.
R és transitiva si R(e,e') i R(e',e") implica R(e,e") per tot e,e',e" de S.
```

Exercicis del capítol 2 dels apunts

21. Demostra que l'equivalència lògica és realment una relació d'equivalència.

Una relacion binària R sobre un conjunt S és un subconjunt del producte cartesià S x S. És a dir R ens diu quines parelles estan relacionades, quines parelles (e,e') estan en R (on e i e' són elements de S).

Altres notacions:

com una relació infixa:

```
R és reflexiva si eRe per tot e de S. R és simètrica si eRe' implica e'Re per tot e,e' de S. R és transitiva si eRe'i e'Re'' implica eRe'' per tot e,e',e'' de S.
```

Per exemple si R és >, la notació infixa és molt més habitual: escribim e > e', etc.

Exercicis del capítol 2 dels apunts

18. Demostra les següents equivalèncias entre fórmules:

Aquestes tres propietats (idempotència, commutativitat, asociatividad de & i de v) ens indiquen que a vegades podem escriure les fórmules de manera més "relaxada", ometent alguns parèntesis. I també, que podem veure una CNF com un CONJUNT (and) de clàusules, i podem veure una clàusula com un CONJUNT (un or) de literals.

Exercicis del capítol 2 dels apunts

18. Demostra les següents equivalèncias entre fórmules:

```
\neg \neg F \equiv F doble negació

\neg (F \land G) \equiv \neg F \lor \neg G llei de De Morgan 1

\neg (F \lor G) \equiv \neg F \land \neg G llei de De Morgan 2
```

Aquestes tres propietats ens serveixen per a transformar fórmules "movent les negacions cap a dins", fins que només hi hagi negacions aplicades a símbols de predicat.

Exercicis del capítol 2 dels apunts

18. Demostra les següents equivalèncias entre fórmules:

$$(F \land G) \lor H \equiv (F \lor H) \land (G \lor H)$$
 distributivitat 1
 $(F \lor G) \land H \equiv (F \land H) \lor (G \land H)$ distributivitat 2

Una vegada les negacions estan aplicades als símbols de predicat, aplicant distributivitat 1 (F $\wedge$ G) $\vee$ H ===> (F $\vee$ H) $\wedge$ (G $\vee$ H) d'esquerra a dreta obtenim una CNF.

Hi ha un detall: Demostra que $p \land (q \lor q) \equiv p \land q$. Podem "aplicar" alegrement la idempotència del v sobre la subfórmula q v q? **No**! Cal demostrar primer el següent *Lema de Substitució*:

Exercicis del capítol 2 dels apunts

23. Lema de Substitució.

Siguin F, G, G' fórmules qualsevols, amb G ≡ G'.

Si en F substituïm una aparició de una subfórmula G per G' obtenim una nova fórmula F' amb F ≡ F'.

En el exemple anterior:

```
F és p \land (q \lor q)
G és (q \lor q)
G' es q
F' és p \land q.
```

Exercicis del capítol 2 dels apunts

Per al pròxim dia: Exercicis 26, 27, 28, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37.